

թեան մը արդիւնքներով և խոստումներով կուզայ մեր նայուածքը իրեն ձգելու : Սիոն իբրև պաշտօնական արտայայտութիւնը երուսաղէմի Պատրիարքութեան, երբ ընթացք կուտայ այս զգացումներուն, միայն հոգևոր իշխանութեան մը հանգամանքը չի տեսներ իր մէջ : Էջմիածնի բախտաւորումը առիթ է իրեն համար, որպէսզի ինքինքը նկատէ նաև արտայայտութիւնը համահայ Սփիւռքին, որուն զաւակները ինչ զաղափարաբանութեան ալ պատկանին իրենք զիրենք միշտ մէկ կը զգան այս ժողովուրդի ճակատազրին դէմ : Այդ ճակատազրիը իր ձեռքին մէջ ունեցող գերազոյն Հաստատութեան հասցէլին՝ Սիոն կը մատուցանէ նաև այդ Սփիւռքին սրտայոյզ և սրտազեղ մաղթանքները, որպէսզի ի կատար ածուին, իրենց լիութիւնը զտնեն համայնական երազները մեր բոլորն, միիթարուին սակորները նահատակներուն, բացուին լոյսին և ուրախութեան սրտերը բոլոր աստուերներու մէջ նստողներուն :

Թող ծէրը ինք առաջնորդէ իր նորընտիր պաշտօնեան ի բարին և ի խաղաղութիւն :

ԽՄԲ.

Կ Ե Ն Ս Ա Գ Ր Ո Կ Ա Ա Ն Ա Կ Ն Ա Ր Կ

Նորին Ս. Օծութիւն, Ազգընտիր Վեհափառ Հայրապետ, Տ. Տ. ԳէՈՐԳ Զ. Մրբագնագոյն Կաթողիկոս Զէօքէքնեան՝ ծնած է Խոստով, Նախիջեւան բաղաբը, 1869-ին: Աւարտելէ վերջ անդույն ծխական գպրոցը, Կ'ընդունուի էջմիածնի ձեմարանը եւ 1889-ին Վաւարտէ անոր լիր հասընթացըք: Հազիւ վերջացուցած ծնմարանի Գ. Դասարանը, աչքի կ'ինայ իր ուշիմութեամբ, եւ ծնմարանի Վարժոցում, իրեն կը յանձնուին երաժշտութեան զաւար, միաժամանակ կը զեկավարէ նաև վանքի երգեցիկ խումբ:

1889-ին ծնմարանի դասընթացըք աւարտելէ վերջ՝ կը ծննդապրութիւն կարգակից ունենալով Գարեգին Յովսէքին Յներկայ Կաթողիկոսը, Կարապետ Տէր-Մէրտիքինան, եւ ծնմարանի Տեսուչ Արշակ Նահապետեանի:

Մարկարագ ըլլալէն վերջ, Նորին Ս. Օծութիւնը կը մեկնի Նախիջեւան իրեւ դասատու տեղույն գպրոցին: Սակայն ծնմարանի Վարչութեան ուշադրութենէն յի վրիսպիր այս ընդունակ եկեղեցականը, ու կը հրաւիրուի հնեսեւարար մեկնելու արտասահման, բարձրագոյն կրթութիւն ստանալու համար: Այսկերպով իրականութիւն կը գտնէր իր տարիներու փափաքը եւ ինք կը մեկնէր Լայացիք: Համալսարանի մէջ նաի կը հնեսեւի աստուածաբանութեան եւ իմաստափրութեան, ապա յետ-բննութեան Կ'ընդունուի Լայացիքի Քոնմէրուաթուառը, 1894-ին կ'աւարտէ երաժշտական իր դասընթացըք, կը վերադառնայ էջմիածնին եւ կը կարգուի երաժշտութեան դասատու ծնմարանի մէջ: Տարի մը վերջ կը հրաւիրուի Նախիջեւանի Հոգեւոր Ընծայարանի մէջ երաժշտութեան, եկեղեցական պատմութեան եւ բարոյագիտութեան զամբը ստանձնելու ու կը մնայ այդ պաշտօնին մէջ մինչեւ 1913: — 1913-ին Գէորգ Ե. Կաթողիկոսի հրաւերով էջմիածնին կը վերադառնայ, կ'ընդունի Վարդապետական ծննդադրութիւնը, եւ կը մեկնի իր տեղը իրեւ Առաջնորդական Փոխանորդ Նախիջեւանի Թեմին:

1916-ին Կաթողիկոսի հրաւերով նորէն կը վերադառնայ էջմիածնին որպէս անդամ Սինոդի, ու կը կարգուի նոյն ատեն նախապահ Ս. էջմիածնի եւ Երեւանի Եղբայրական Օգնութեան մասնախումբերու: Բախտազգութիւններու, որբերու եւ թշուառներու նկատմամբ իր ցոյց տուած հայրական ու եղբայրական ողին, բարձրօրէն կը գնահատուի եւ կը սիրուի ամենուրեք, թէ ժողովուրդէն որ իր մէջ կը տեսնէ միայն ժրազան եւ գուրգուրու հայր մը եւ թէ գործի զեկավարութենէն: Գէորգ Ե. Կաթողիկոսը գնահատելով եռանդուն եւ անձնուէր Վարդապետին, 1917-ին Եպիսկոպոս կը

ձեռնադրէ զայն: Ենտոյ տարի մը վերջ Միաբանութեան կողմէն կ'ընտրուի նախագահ վանական կառավարութեան եւ Հուսարարապետ Մայր Տաճարի:

1921 թուին կը մեկնի Թիֆլիս իրեւ Կաթողիկոսական Ներկայացուցչի Վրաստանի Թեմին եկեղեցական գործերու Կարգադրման համար: 1922-ին Թեմական Պատգամաւորական Փողովք միաձայնութեամբ զինք Առաջնորդ կ'ընտրէ: 1927 թուին կ'ընտրուի Գերագոյն Հոգեւոր Խորհուրդի անդամ: 1928-ին վերստին Կաթողիկոսի եւ Գերագոյն Խորհուրդի կարգադրութեամբ կը մեկնի Թիֆլիս, հոն ծայր տուած ազատ եկեղեցական շարժումը դարձեցնելու համար, ու կը յաջողի օրինական միջոցներով ետ առնել անոնց կողմէ գրաւուած եկեղեցիները:

1932-ին տեղի կ'ունենայ Կաթողիկոսական ընտրութիւնը, եւ Ազգ. Եկեղեցական ժողովը զինք կ'ընտրէ անդամ Գերագոյն Խորհուրդի: 1938 Ապրիլ 6 ի լուսոցով գիշերը կը վախճանի Խորհը Կաթողիկոսը, այդ միջոցին Զէօքէքնեան Սրբազնը Թիֆլիս էր մեկնած՝ որոշ յանձնարարութիւներով: Թիֆլիսն անմիջապէս էջմիածն կը վերագառնայ, եւ կ'ընդունի Հանգուցեալ Կաթողիկոսի նախօրդը պատրաստուած կոնքակը ուր ինքը նշանակուած էր իր Տեղակալ Ամենայն Հայոց Հայրապետութեան: Զէօքէքնեան Հոգեւոր Խորհուրդի անդամներու հետ կը շարունակէ Մայր Աթոռի պահպանման գործը մինչեւ 1941:

1941-ին գումարուած Ազգ. Եկեղեցական ժողովը եպիսկոպոսներու թիւի պակասին եւ արտասահմանէն եկած ոչ բաւարար պատգամաւորներուն պատճառաւ կը յետառագէ կաթողիկոսական ընտրութիւնը, բայց միաձայնութեամբ կ'ընտրէ Զէօքր Սրբազնը, Տեղակալ Ամենայն Հայոց Հայրապետութեան:

Նորին Ամենապատուութիւնը բարեխնդորէն եւ գիտակցութեամբ կը լծուի գործի, պահպաններու համար Մայր Աթոռի իրաւունքներու եւ բարեկարգելու զայն, որքան որ պարագաները կրնային թոյլատու ըլլալ: Հայրապահական պատերազմին, Նորին Ամենապատուութիւնը գիտակից իր գերեւն, հայրենասիրական ողեշունչ կոչերով հրաւիրեց ինչպէս արտասահմանի, այնպէս ալ Հայրենիքի Հայութիւնը, որ իր օժանդակութիւնը բերէ Կարմիր բանակին եւ Հայ զինուորին:

Ապրիլի կէսերուն, Նորին Սրբազնութիւնը մեկնեցաւ Մոսկուա հանդիպելու եւ խօսելու համար Ի. Վ. Ստալինի հետ՝ Հայ Եկեղեցւոյ գործերու վերաբերեալ հարցերով: Այդ բարեպատճեն հանդիպման առիթով Նորին Ամեն. Ազգընտիր Տեղակալը կ'արտօնուէր էջմիածնի մէջ գումարելու Համազգային Եկեղեցական ժողովը եւ զբաղելու Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի ընտրութեամբ:

16 Յունիս 1945-ին էջմիածն գումարուած Ազգ. Եկեղեցական Էնդի. Ժողովը ձեռնարկելով կաթողիկոսական ընտրութեան՝ 22 Յունիս Աւրբաթ օրը միաձայնութեամբ զինք ընտրեց Կաթողիկոս Ամենայն Հայոց. Եղրորդ օրն իսկ, Կիրակի, 24 Յունիս, կը կատարուէր Օծումը:

Ամբողջ Սփիւռքը, Մայր Հայրենիքին հետ, կեցած էջմիածնի ամբիծ յուշըին առջեւ, մեր հոգին բովանդակ երկիւղածութեամբ մաղթենք, «... միշտ անշարժ պահեա՛ զԱթոռ Հայկանեայս»: